

SPOLEČNÁ POSTNÍ CESTA KE VZKŘÍŠENÍ 2021

TÝDEN PÁTÝ: 14. – 20. BŘEZEN

1) Páté čtení velikonoční vigilie: Iz 55, 1 - 11

Čtení z knihy proroka Izaiáše.

Toto praví Hospodin: „Nuže, vy všichni, kteří žízníte, pojd'te k vodě; i když jste bez stříbra, pojd'te, zásobte se a jezte, pojd'te a kupujte bez stříbra a zdarma víno a mléko! Proč odvažovat stříbro za to, co není chléb, svůj výdělek za to, co nesytí? Slyšte mě a budete hodovat, vychutnávat tučná jídla! Nakloňte ucho své a pojd'te ke mně! Poslouchejte, a naplní vás nový život! Uzavřu s vámi věčnou smlouvu na věrných slibech daných Davidovi. Hle, národům jsem ho ustanovil zákonodárcem, knížetem a vládcem kmenů. Přivoláš národ, který neznáš, a národy, které tě neznaly, přiběhnou k tobě kvůli Hospodinu, tvému Bohu, kvůli Svatému Izraele, který tě oslavil. Hleďte Hospodina, když je možné ho najít, vzývejte ho, když je blízko! Ať přestane bezbožník hřešit, zločinec ať změní své smýšlení; ať se obrátí k Hospodinu, a on se nad ním smiluje, k našemu Bohu, který mnoho odpouští, neboť nejsou mé myšlenky myšlenky vaše ani vaše chování není podobné mému – praví Hospodin. O kolik totiž převyšují nebesa zemi, o to se liší mé chování od vašeho, mé smýšlení od smýšlení vašeho. Jako déšť a sníh padá z nebe a nevrací se tam, ale svlažuje zemi a působí, že může rodit a rašit, ona pak obdařuje semenem rozsévače a chlebem toho, kdo jí, tak se stane s mým slovem, které vyjde z mých úst: nevrátí se ke mně bez účinku, ale vše, co jsem chtěl, vykoná a zdaří se mu, k čemu jsem ho poslal.“

2) Impulz

Luxusní Bůh!

Prorok Izaiáš zve k tomu, abychom přicházeli k vodě, k vodě, která je zdarma... To je skvělá zpráva. Voda zdarma! Jedna ze základních životních potřeb zdarma! Nás, kteří máme doma vodovodní potrubí (asi většina z nás), to zřejmě z židle nezvedne. Ale když vodárny „vypnou“ z důvodu údržby nebo poruchy úsek vodovodního potrubí, který vede zrovna do našeho domu, zjistíme s velkou nelibostí, že se nemůžeme napít vody, čaje ani kávy, že nemůžeme nic uvařit k jídlu ani si nemůžeme umýt ruce nebo si bez starostí odskočit. Pak se pro nás voda stává něčím, za co bychom i to stříbro dali. Jenže to není vše. Izaiáš rozhodně nekončí vodou. Pokračuje mlékem a vínem! Voda je nutná k životu. Mléko a víno je opravdu tak nějak navíc. Je to „luxus“ tehdejší doby a nejpozději na tomto místě začne být podezřelé, že „stříbro máme

nechat doma". Jenže ani tady se Izaiáš nezastavuje a pokračuje ve svém líčení příslibem skandálního hodování tučných jídel. I to je zdarma! I tady můžeme nechat „stříbro“ doma. Nejde přitom o žádné minimalistické katolické „do polosyta“, ale o hotové obžerství! Ano, je to výzva k obžerství a zdarma. Pokud jsme tohle ochotni přijmout, tak se pomalu přibližujeme tomu, v čem „nejsou jeho myšlenky naše ani naše chování není podobné jeho chování“.

Je to sám Hospodin, kdo je tou vodou, mlékem, vínem i tučným jídlem. On sám je naší nejzákladnější potřebou a zároveň exkluzivním luxusem. Určitou analogii můžeme najít v modlitbě. Můžeme za něco prosit a v tu chvíli „žádáme o vodu“, protože když o něco prosíme, tak se dožadujeme toho z našeho pohledu nejnutnějšího. Můžeme ale také chválit a to je modlitba luxusu, ke které se nerozhodujeme, protože něco potřebujeme, ale protože chceme zažít duchovní obžerství, kdy ve středu a zájmu modlitby už nejsme my, ale sám Hospodin. V životě modlitby má být přítomná prosba i chvála. Modlitba je tak jakési zrcadlení toho, z čeho máme žít – z vody ale i z tučných hodů včetně všeho, co je mezi. Hospodin nám nikdy nenabízí jen něco, a už vůbec ne „něco za něco“. Nenabízí jen to nutné k přežití, ale i to nutné k prožití. On nabízí sám sebe a zdarma. Tuto plnost si za své stříbrné poklady vlastních výkonů nekoupíme.

Izaiáš neustále zdůrazňuje naslouchání: „Slyšte... nakloňte ucho své... poslouchejte“. A přesně toto je klíč, který umožňuje nabídku hostiny přijmout, nebo odmítnout. Jestli je jeho chování a smýšlení jiné než naše a my tomuto chování a smýšlení začneme naslouchat, pak z našeho života víry vymizí věty „To je přece jasný!“ a „Tak to vždycky bylo.“ To jsou věty, které používáme, když chceme něco zachytit ve stávajícím stavu a nic neměnit – smýšlení, chování, realitu. Tohle přesvědčení nemá v životě víry místo, protože jinak si můžeme být jistí, že věříme v boha, který není „od počátku“, ale „od chvíle, kdy jsme ho pochopili“. Je to jiný bůh než Hospodin, o kterém mluví Izaiáš. Umět naslouchat znamená být ochoten změnit své přesvědčení, představy a také své touhy a přání. Chtít si ponechat všechny tyto věci je jako spokojit se s vodou. Znamená to zastavit se u toho nejnutnějšího pro přežití. A to rozhodně není výraz pokory, ale rezignace na Boží sen o nás. Zastavit se u vody znamená přijmout život přežívání s tou základní lidskou výbavou. Přijímat Boží přesvědčení, představy, touhy a přání vede od vody k vínu a tím k oslavě, k věčnému nasycení, které je možné zakoušet už teď přímoúměrně k naslouchání. Je to cesta bolestná a radostná zároveň, protože zabíjí „starého člověka“ a sytí „nového člověka“ v nás, o kterém v závěru mluví Izaiáš jako o Slově. To Slovo, nový člověk, je Kristus sám. A ať děláme, co děláme (nebo neděláme), tento život v nás přinese své plody a nikdy se nevrátí bez užitku k Otci. On nás nikdy neopouští, ať už jsme jakkoliv zatvrzelí. Je přitom vytrvalý jako „déšť, který svlažuje zemi a působí, že může rodit a rašit“, i když se to děje pomalu a téměř neviditelně.

3) modlitba – „almužna“ – „půst“

- **modlitba:** „lectio divina“ nad úryvkem Iz 55, 1 - 11

- **„almužna“ (skutek lásky, milosrdenství)**

Pokud nás někdo tento týden poprosí o „vodu“, nalijme mu „vína“ a připravme mu „tučné hody“. Když nás někdo poprosí o umytí nádobí, zkusme rovnou i vyluxovat. Když se s námi bude někdo chtít podívat na film, udělejme k tomu popcorn a otevřme i víno, které jsme si v postní době zakázali. Představitivosti a kreativitě se meze nekladou.

- **„půst“ (skutek zřeknutí se něčeho)**

Zkusme se tento týden postit od naší vůle a našich přání. Možná zjistíme, že Boží vůle je mnohem více naplňující než ta naše a jeho přání nás dělají mnohem šťastnějšími než ta naše. A jak to konkrétně udělat? Co takhle každé ráno vstát pomocí krátké modlitby odevzdání své vůle, svých přání, svých tužeb a svých plánů Bohu a přitom vyslovit tu nepříjemnou, ale přitom zásadní větu vyznání víry: „Chci dnes zemřít svému životu napůl, abych mohl žít Tvůj život naplno.“ Třeba pak prožijeme celý týden s větší otevřeností a potřebným nasloucháním.